

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Sermo XXIII. De deuoto seruitio beatæ Virginis, & recordatione nominis
eius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

SERMONES AD NOVITIOS. 101

Matri
futu
ngelis
avis &
la, tri
pariter
cueris,
descen
Et si
longe
Deus
lari, &
citor
odire,
digen
risti.
et se in
undos
ecata
& be
id fa
homo
ofien
n or
Bilen
is: &
medi
ndam
Marie
& sub
digna
i sen
efus.
e tua
endo
ales,
dition
è de
bent,
ide
agni
tores
aria

Maria non spernit, misericorditer vociferationem tuam in cœtu laudatium admetit, sicut Propheta sanctus dicit : *Pauperes in opere Psal. 73.*
laudabunt nomen tuum. Idcirco modicum dicendum fuit, propter deuotionis incitamentum, & si non plurimum disertè, humiliori tamen genere, & affectu promptiori, pro virium quantitate.

4. Qui sunt sublimiores in cœlo, & fuerunt humiliores in terra? Nónne Iesus & Maria? Iesus seruum se fecit, Maria ancillā se nominauit. Charitatem amborum totus expertus est orbis; dignitatem eorum cœli prædicant ciues, exercitus adorat Angelorum. O si posses illis interesse, & indefessis vocibus dulce nomen Iesu & dulcissimę virginis Marię collaudare! O quām bonum & iucundum est istis seruire, qui nobis tam fideliter quām humiliter seruierunt! Seruite Domino filij hominum, qui vobis səpius seruire dignatus est. Seruite genitrici Dei, quæ vobis sanctæ seruitutis exempla ostendit. O quantum decet summos honorare patronos, qui plus omnibus iuvare possunt: per quorum manus iudicia superna transeunt & implentur! Omni ergo hora implorandi sunt, qui ab hostibus mentis & corporis defendunt, & suis seruitoribus æterna gaudia conferunt. In qualibet necessitate ad Iesum & Mariam recurre, omnem gravitatem tuam eis expone; confitere delicta, deploра commissa. Pete veniam, arripe pœnitentiam, spem resume, emendationem promitte, & de auxilio gratiæ bene confide. Si faciliter laberis, citius resurgere cura. Libenter annuent votis supplicium, non despicient gemitum pauperum: sed gaudebunt etiam super te Angeli sancti, cum conuersus fueris ex toto corde ab omni deformitate peccati, & meliorem vitam assumpsieris, secundum formam Christi & matris Iesu benedicti. Tu tantummodo caue offensam, & illi optata non negabunt præsidia. Tu debitam exhibe reuerentiam, & illi curam tibi adhibebunt firmissimam. Amen.

Oratio.

5. Tibi Domine Iesu, & sanctissimæ matri tuæ virgini Mariæ, cōmendo animam meam & corpus meum custodiendum, in vitam æternam. O vnica spes mea, Iesus & Maria, in omni tribulatione & angustia succurrat mihi pietas vestra. Vos estis patrini potestissimi super omnes sanctos amandi. Non habeo pauper & peregrinus in hoc mundo tam fideles & charos amicos, ex omnibus charis & notis meis, sicut de vobis confido.

S E R M O   XXIII.

De deuoto seruitio beatæ Virginis, & recordatione nominis eius.

3. M Emoria mea in generatione seculorum. Maria paupertatis *Eceli. 24.*
amica, humilitatis via, patientiae forma, & in omnibus *Maria virgo nobis*
perfecta, imitanda.

Iesus &
Maria vt
omniam
humilli-
mi in ter-
ra fuerūt,
ita in celo
sublimio-
res sunt
omnibus.

perfecta; ab exordio nativitatis Iesu pauperculam vitam duxit, & usque ad exitum eius in cruce patientiam constanter tenuit. Hanc sequi placeat; hanc honorare humili & deuoto obsequio decet; atque quotidie perpendere oportet, quid gratitudinis & specialis dilectionis ei intentius exhibeat. Libenter gauderes cum Maria in cælo, fer etiam libenter paupertatem & contemptum cum Maria in terra. Intuere humiles mores ciuios, & virginalem verecundiam inter suos sodales; & compescere tuas leuitates, ac fuge tumultus. Caeue offendere Iesum & Mariam verbis vanis, & factis indignis. Non est enim leue, tam charos offendere patronos. Vident omnia quæ geris, & qualem te in emendatione præstiteris, tales in subuentione tua experieris. Attamen vincit sapientia malitiam tuam, & benignitas eorum ad poenitentiam te adducit. Si errata cognoscis, muta statum tuum in melius. In bonis persevera, & de bonis Dei gratias deuotè retrahue. Fecit ita beata Maria, cum esset repleta Spiritu sancto, & Iesum portaret in utero. Disce mansuetudinis eius exemplo, occurrentes grauitates piè tolerare: & submitte te ordinationi diuinæ, sicut ordinatum est ab æterno. Iesus erit adiutor tuus, Maria erit tibi mater fidelis; esto tu filius bonus & seruus deuotus, ad omne bonum paratus.

2. Vis facere, quod placet beatæ Virgini? Sis humili, patiens, sobrius, castus, verecundus, feruidus, mansuetus, internus, mente deuotus. Rarò sis extra lege scribe, sepius ora. Scrutium Mariæ nec longum videri debet, nec onerosum. Delectabile est & lætabundum, tali Dominae corde & voce famulari. Nam absque notabili retributione non erit, quantumcumque modicum in eius honore impensum fuerit. Parua obsequia humili mater non desperratur, modica oblata, pia virgo libenter acceptat, cum sponte & deuotè offeruntur. Nouit, quod magna dare non possumus; neq; impossibilia exigit à seruulis suis misericors Domina, mansueta regina. Nescit nobilis illa natura indigentibus non misereri; quæ misericordiam peperit orbi universo. O quam gratosè recipit fideliter sibi seruientes, quæ tam frequenter conuertit monitis suis, & miraculis evidentibus, misere in seculo viuentes. Quot fuissent æternaliter condemnati, vel in desperatione permanerent obstinati, nisi benignissima virgo Maria pro eis interpellasset ad filium? Dignè ergo de ea dicitur, quod sit miseratrix miserorum, & auxiliatrix omnium peccatorum. Non nostra querit, nec nostris indiget, cui cælestia ad nutum famulantur. Amat nostrum bonum, cum à nobis exigit seruitium: cupit nostram salutem, cum postulat sibi exhiberi laudem. Et quando nominis sui memoriam celebrari conspicit, inde querit occasionem benefaciendi

Maria nul-
li decebat.

nefaciendi nobis: delectatur enim seruitoribus suis rependere vicem. Valde fidelis est in promissis, & largissima in donis. Plena est delicia, & semper Angelorum fruatur concentibus. Attamen hominum seruitis iucundatur, vt honor Dei & salus multorum latius inde propagetur. Flebitur in lacrymis miserorum, compatitur doloribus tribulatorum, succurrit periculis tentatorum, inclinatur precibus deuotorum. Si quis inhæsitanter ac humiliter ad eam confugerit, & dulce atque gloriosum nomen eius inuocauerit, vacua manu ab ea non recedet. Habet adhæretes plurimos, & ipsi obediunt Angelorum chori, quos mittere potest in solatum destitutorum. Demonibus imperat, ne aliquem molestare audeant, qui eius ditioni se subiicit & curat. Expauescunt cæli reginæ spiritus maligni, & diffugiunt, audito nomine sancto eius, velut ab igne. Horrent sanctum & terribile nonnen Mariæ, quod Christianis est summè amabile, & ubique celebre. Non audent apparere, nec possunt sua ludibria exercere, vbi nouerint nomen clarere sanctæ Mariæ. Tanquam tonitruum de cælo factum, sic prosternuntur ad sanctæ Mariæ vocabulum, & quo sapientius illud profertur, ac desiderabilius inuocatur, eo citius & longius ipsi fugantur.

3. Rursum Angeli sancti & spiritus iustorum lætantur & congaudent devotioni fidelium; eo quod tam libenter & sedulò frequentant memoriam sanctæ Mariæ, cuius honorabile nomen in omnibus patet finibus Ecclesiæ, quæ eius nomini specialiter sunt dedicatae. Et congruum ac dignum est, præ cunctis sanctis Dei honorari matrem à terrigenis, quam vniuersitas Angelorum veneratur laudibus excelsis. Mariæ itaque nomen omnibus fidelibus venerandum, deuotis semper amandum, religiosis amplectendum, secularibus commendandum, peccatoribus prædicandum, tribulatis insinuandum, in periculis omnibus inuocandum. Ipsa est propinquissima Deo, & charissima Dei filio natu suo Iesu benedicto, potens fiducialiter intercedere pro flebilibus Adg filiis, vt ignoscat eorum delictis, & succurrat periculis. Nam cum opportunitas se prebuerit, non tardat in auxibus filij sui, verbum bonum proloqui, & misericordiam impetrare indigentibus. Exaudietur autem promptissimè in omni causa sibi commissa, pro singulari sua reuerentia: quoniam benignus filius eius Iesus, auctor salutis generis humani, nihil negans eam honorat. Quapropter quilibet fidelis & deuotus, cupiens mundi naufragia evadere, & æternæ salvationis attingere portum, confugiat ad Dominam nostram sanctam Mariam: cuius ineffabilis pietas misericordia sapit dulcius, & fortius inhæret, vt meritò de ea abundantius presumere liceat. Reuera ab infantia crevit cum ea misericordia: nec eam reliquit in cælo, vt pauperum suorum modò

obliviscatur, sed uberioris ipsam ac dulcioris implevit. Et licet omnium sit altissima, atque felicissimis circumambienta gaudiis, non est tamen humilitatis suae oblita, per quam meruit dignissime super omnes sublimari. Ideoque nouit ad minimos seruos suos dignanter se inclinare, gaudens aduocata misericordia fieri, atque orphanorum mater appellari, Amen.

SERMO XXIV.

De dolore & consolatione beatæ Mariae Virginis.

Ecli. 24.

1. **V**as myrrha electa, dedi suavitatem odoris. Almæ Virginis Mariæ exæpla, summo tibi desiderio sunt recolenda. Ipsa enim ut myrrha electa, fructum obtulit odoriferum in patientia; & abundantiori diuinæ dulcedenis solatio, iucundissimè est refecta. Fortissimum inuenies & tu solatum, si Mariæ nomen gestaueris cordi tuo insertum. Habetis etenim multa bona, si bene fueris cum Maria. Dilectio sanctæ Mariæ expellit omnem æstum carnalis concupiscentiæ, & donat refrigerium castimoniæ. Dilectio sanctæ Mariæ facit mundum cōtemnere, & Christo in humilitate seruire. Dilectio sanctæ Mariæ ab omni mala societate conservat, & ad religiosæ conuersationis puritatem informat. Dilige ergo sanctam Mariam, & percipies specialem gratiam. Inuoca Mariam, & obtinebis victoriam. Honora Mariam, & habebis mercedem perpetuam. Duo confert præcipue bona, sancta conuersatio Mariæ ad memoriam sape reducta. In bonis & prosperis docet te Deum ex intimo corde laudare, & in aduersis patientem permanere. Ipsa sine intermissione Deum pro acceptis beneficiis altissimè laudavit, quæ ab ipso cæteris excellentius accepit. Ipsa in pressuris huius seculi mitem se semper exhibuit, & contemptibilia magis quam prospera elegit.

Mariæ nullus dies absq; dolore abiit.

2. Nullum diem sine dolore transit, nec tamen sine magna consolatione inter angustias fuit. Omnis quippe tribulatio pro Christo suscepta dulcorat & laetificat: & quanto crebrius quis malorum ierbibus teritur, tanto potioribus donis augeri meretur. Doluit namque vehementer Virgo beata pro mundi erroribus, & pro multorum malitiis; compassa fuit verè pœnitentibus, & duriter tentatis. Doluit pro magna ingratitudine hominum, quibus Deus pater misit filium suum unigenitum, ex charitate incarnatum; vt redirent ad paradisum, per Adam olim amissum. Doluit de perditione prauorum, qui contemnebant audire Dei verbum; qui potius diligebant mundum, quam cælum; & diuitias magis quererebant fallaces, quam virtutes veras. Doluit de innocentium oppressione, & violentia malignorum; de contemptu pauperum.